

Βασίλης Στεριάδης

Ἡ Τυφλοδομάδα

στην Ἀθηνά Ἀναστασιάδου γιά μιὰ ἀκόμα φορά

Στό πρῶτο ἐπίπεδο ἔρχεται ἡ βροχή.
Μιά βροχή σάν τὴν Αἰκατερίνη Ἀμπατζόγλου
πού χαλάει τὸ γήπεδο, χαλάει τὸ μάτς.

Θά εἶσαι νεκρός στήν ἐπόμενη ἐπίθεση.
Θά σέ ἀγαπήσουνε προτοῦ νά πεθάνεις.
Θά πεθάνεις καί θά ἔχεις μιὰ ρωγμὴ
ἐκεῖ πού φυτρώνει τὸ παλιό κέρατο
στούς ἀπατημένους καί τούς καταδότες.

Γιατί ἀλλιῶς εἶσαι θλάκας εἶσαι μιὰ πορδὴ
πού νομίζει δέν εἶναι.

Πού νομίζεις σέ πιάνουν καὶ κανεὶς δέ σέ φτύνει
γιά κανέναν δέν εἶσαι.

Λοιπὸν ὅταν θά φύγεις ἀπὸ τὴ Σκατούπολη
δέν ὑπάρχει βραβεῖο μὴ μιᾶς γιὰ βραβεῖο.
Ἄν κρεμάσεις τὰ ροῦχα σου θά εἶσαι γέρος κωλόγερος.
Μέ τὸ μυωπικὸ πέος στό δωμάτιο παλαιοῦ ὑλικοῦ.
Θά εἶσαι τὸ ἀρχεῖο τῆς λούφας παρελθόν καὶ παρόν
θά παλιώσεις

Γεώργιος
Μιχαηλίδης '76

Βασίλης Στεριάδης